

РЕШЕНИЕ

№ 7008

гр. София, 27.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10852** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЕВРОБАУ ПРОДУКТ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място]. [улица], вх. И, партер, офис 2, чрез П. П., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221523006337-091-001/24.06.2024 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и П. Т. П. - ръководител на ревизията, в частта потвърден с решение № 1300/25.09.2024г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., с който за дружеството са установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2020 г. в размер на 2 117, 19 лв. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ в размер на 115 500,00 лв. и са определени следващите се лихви за просрочие в размер на 53 393,96 лв.

Жалбоподателят сочи, че РА е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Прави искане съдът да отмени РА и да присъди на дружеството разносните по делото.

Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк.С. оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП“ – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено

следното от фактическа страна:

Ревизията е повторна и е във връзка с Решение №1498/20.10.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Със Заповед №Р-22221523006337-020-001/27.10.2023 г., връчена на 14.11.2023 г. по електронен път, изм. със Заповеди №Р-22221523006337-020-002/10.01.2024 г. и №Р-22221523006337-020-003/08.02.2024 г., е възложено извършването на ревизия на „ЕВРОБАУ ПРОДУКТ“ ЕООД за определяне на задълженията за корпоративен данък за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. Цитираните заповеди са издадени от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01- 849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и въз основа на Решение № 858- 15/27.10.2023 г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка.

С Решение № 858- 15/27.10.2023 г. (л.15) за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка Е. М. Н., в качеството му на и.д. директор на ТД на НАП С. и във връзка с „преназначаване на Д. В. Плевенска на длъжност главен инспектор по приходите в отдел „Ревизии“, и с оглед постановеното решение № 1498/20.10.2023г. на Д“ОДОП“, на основание чл. 7, ал. 3 ДОПК е иззел правомощията по разглеждането и решаването на преписката от органа, възложил ревизията – Д. В. Плевенска и е възложил правомощията по възлагане - на В. А. В. – главен инспектор по приходите в сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад /РД/ №Р-22221523006337-092-001/26.04.2024 г., срещу който в законоустановения срок не е подадено писмено възражение.

Ревизионният акт (РА) № Р-22221523006337-091-001/24.06.2024 г. е издаден от органа възложил ревизията В. А. В. и П. Т. П. -ръководител на ревизията на 24.06.2024г., връчен на 08.07.2024 г. по електронен път. С РА са възприети констатациите по РД и въз основа на тях за дружеството са установени допълнителни задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 115 500,00 лв. и за корпоративен данък в размер на 2 117,19 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания са начислени лихви съответно в размер на 52 664,80 лв. и 729,16 лв.

Установено е в хода на ревизионното производство, че предметът на дейност на жалбоподателя „ЕВРОБАУ ПРОДУКТ“ ЕООД е производство на промишлено хладилно и вентилационно оборудване. Дружеството е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на 11.06.2019 г. - по избор, независимо от облагаемия оборот и е дерегистрирано на 21.02.2020 г., при установени обстоятелства по чл. 176 от Закона.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на дружеството и в съответствие с указанията на директора на дирекция ОДОП С., са извършени процесуални действия, които са подробно описани в РД.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, до ревизираното лице е изготвено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. № Р-22221523006337-040-001/02.11.2023 г. В отговор чрез ИС „Контрол“ са представени документи с 3 придружителни писма. Допълнително са събрани

документи при посещение в счетоводния офис на дружеството и по електронна поща. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица - „МЕНТЕЙН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и ДЗЗД „ЕВРОБАУ И.“ с ЕИК[ЕИК]. С протоколи № Р-22221523006337-ППД-001/28.03.2024 г. и № Р-22221523006337-ППД-002/28.03.2024 г. са приобщени документи, събрани при предходната ревизия и при извършена на дружеството проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ с УИН П-22221521111258-ОРП-001.

След анализ на събраните доказателства, органите по приходите са установили следните основания за корекция на деклариранията от дружеството резултати:

1/ По повод на определените задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по делото е установено следното:

След анализ на движението по банкова сметка на дружеството в „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД, хронологичен регистър на сметка 501 - Каса и на сметка 498 - Други дебитори, органите по приходите са констатирани, че дружеството е получило заеми от „МЕНТЕЙН“ ЕООД и ДЗЗД „ЕВРОБАУ И.“. Същите са изтеглени от банковата сметка, осчетоводени са на каса по сметка 501 и през 2020 г. е отчетено намаляване на касовата наличност, като основната част от средствата в размер на 2 310 000,00 лв. е осчетоводена по сметка 498 - Други дебитори. Управителите В. К. Б. и П. Ж. П. са изтеглили парични средства за 2019 г. в размер на 1 818 442,00 лв. от банкова сметка на дружеството и същите са осчетоводени на каса по сметка 501. През 2020 г. изтеглените и осчетоводени по сметка 501 парични средства са в размер на 649 945,00 лв. Сумите са подробно описани на стр. 22 - 24 от РД.

През 2020 г. са извършени счетоводни записвания Д-т 498 - Други дебитори/К-т 501 на сума в размер на 2 310 000,00 лв., с което е отчетено намаляване на касовата наличност, както следва: на 13.01.2020 г. - 1 694 000,00 лв.; на 24.02.2020 г. - 210 000,00 лв.; на 29.06.2020 г. - 200 000,00 лв. и на 27.09.2020 г. - 206 000,00 лв., като към 31.12.2020г. сметка 501 е с крайно дебитно салдо в размер на 12 071,36 лв.

В съответствие с указанията на Директора на Дирекция „ОДОП“, дадени в Решение № 1498/20.10.2023 г., от ревизираното дружество са изискани документи и обяснения относно счетоводните записи по дебита на сметка 498 през 2020 г. на обща стойност 2 310 000,00 лв. и аналитична /хронологична/ счетоводна справка на сметката. Представена е хронология на сметка 498 - Други дебитори /П. П.- управител/, където срещу всяка осчетоводена сума е вписана забележка „съхранение в трезор“. В придружително писмо от 03.01.2024 г. са дадени обяснения, че касата на дружеството се съхранява при управителя П. П.. Други документи в хода на ревизията не са представени.

С оглед така установената фактическа обстановка, органите по приходите са приели, че отразената през 2020 г. по дебита на сметка 498 сума в размер на 2 310 000,00 лв. представлява скрито разпределение на печалба, тъй като изтеглените от банковата сметка суми са изплатени на управителите на дружеството. Изложеното е обусловило извод, че собственикът на данъчно задълженото лице се е разпоредил със средствата в своя полза или в полза на свързани с него лица, без това да е свързано с осъществяваната дейност, която хипотеза попада в обхвата на дефиницията за „скрито разпределение на печалбата“ по смисъла на § 1. т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО.

В подкрепа на този извод е изтъкнато, че след ревизирания период, видно от представен хронологичен регистър на сметка 501 вкл. до м.02.2024г. е установено

прехвърляне на средства от сметка 498 в 501 и начисляване заплати на управителя по договор за управление и контрол за периоди, в които дружеството не е извършвало дейност.

На основание чл. 38 от ЗДДФЛ, във връзка с чл. 46. ал. 2 и 65, ал. 3 от ЗДДФЛ с РА са определени задължения за я данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за 2020 г., както следва:

- за първо тримесечие /01.01.2020 г. - 31.03.2020 г./ в размер на 95 200.00 лв. - 5 на сто върху 1 904 000.00 лв.;
- за второ тримесечие в размер на 10 000.00 лв. - 5% върху брутния размер на сумата от 200 000.00 лв. и
- за трето тримесечие в размер на 10 300.00 лв. - 5% върху брутния размер на сумата от 206 000,00 лв.

2/ Касателно определените задължения за корпоративен данък в хода на ревизията е установено следното:

Органите по приходите са съпоставили декларираните приходи от продажби в подадената годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. с отчетените обороти по счетоводни сметки 411 – Клиенти, 702 и 703 - Приходи от продажби на стоки и услуги. От хронологичен регистър на сметка 411 е установено, че по фактурите издадени след датата на дерегистрация по ЗДДС /21.02.2020 г./ дружеството е продължило да осчетоводява начислен ДДС по сметка 4532 и данъчна основа по сметка 702. т.е. неправомерно е намалило стойността на отчетените приходи в кореспонденция с начислен ДДС по сметка 4532.

Предвид това, на основание чл. 78 от ЗКПО финансовият резултат на дружеството е преобразуван в увеличение с 41 590.56 лв. Сумата е изчислена като от дебитния оборот на сметка 411 - 294 007.90 лв. е изваден начисленият ДДС по фактури, издадени преди дерегистрацията - 2 110.76 лв., стойността на авансова фактура - 31 800.00 лв., както и декларираните приходи от продажби в размер на 218 506, 58 лв. (кредитен оборот по 702 и 703).

След като от формирания положителен финансов резултат се приспаднат цялата загуба от 2019г. в размер на 14 709,49 лв., с оспорения РА е определена данъчна печалба от 21 170,87 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 2 117,19 лв., при декларирана данъчна загуба 5 709, 20 лв.

Ревизионният акт е оспорен по административен ред, като с Решение № 1300/25.09.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място], същият е потвърден в оспорената част на установените резултати за корпоративен данък и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за 2020 г., ведно със съответните лихви и производството е прекратено в останалата му част.

Решението на директора на дирекция „ОДОП“ – С.-град е съобщено на дружеството на 01.10.2024г., а жалбата до съда е подадена на 11.10.2024г.

В хода на съдебното производство са приети съдържащите се в административната преписка доказателства. Не са направени нови доказателствени искания.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Обжалваният ревизионен акт, в частта му, с която е потвърден при условията на чл. 156, ал. 6 от ДОПК от решаващия орган е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията.

Процесният РА № Р-22221523006337-091-001/24.06.2024г. е издаден от компетентни органи – възложилият ревизията В. А. В. на длъжност началник сектор в отдел Ревизии към Дирекция „Контрол“ ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-849/31.10.2022г. на Директора на ТД на НАП- С. (лист 13 от делото) и П. Т. П. - ръководител на ревизията.

Спазена е предписаната от чл.120, ал.1, пр.1 ДОПК писмена форма по образца по чл.120, ал.3 ДОПК с реквизитите по чл.120, ал.1, пр.2, т.1–8 ДОПК, в т. ч. мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС с акцесорните им лихви по чл.175, ал.1 ДОПК и чл.1 ЗЛДТДПДВ и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите по данъчни периоди и в рекапитулация. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необосновааност на обжалвания ревизионен акт.

Съдът намира, че оспореният акт е изцяло съобразен с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Разпоредбата на § 1, т. 5, б. „а“ от ЗКПО дефинира като "Скрито разпределение на печалба" сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б".

Съгласно чл. 38, ал.1, т. 2, б. „а“ от ЗДДФЛ с окончателен данък се облагат облагаемите доходи от дивиденти и ликвидационни дялове в полза на местно или чуждестранно физическо лице от източник в България.

Дивидент, видно от легалната дефиниция на закона, дадена с § 1, т. 5, б. „в“ от ДР на ЗДДФЛ, наред с другото е и скрито разпределение на печалбата. Уредено е, че по смисъла на ЗДДФЛ понятието "скрито разпределение на печалбата" е съответното понятие по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане. В § 1, т. 5, б. „а“ е дефинирано понятието "Скрито разпределение на печалба" като сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б".

Нормата на чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ регламентира, че окончателният данък за доходите от дивиденти под формата на скрито разпределение на печалба се определя върху брутният размер на сумите, представляващи скрито разпределение на печалбата. Ставката на данъка е 5 на сто за доходите, предвид нормата на чл. 46, ал. 3 от ЗДДФЛ,

като данъкът се удържа и внася в сроковете и по реда на чл. 65, ал. 3 от закона - от предприятието – платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на печалбата.

При тази нормативна рамка и с оглед установеното по делото от фактическа страна, съдът приема за правилен извода органите по приходите, че сумата в размер на 2 310 000,00 лв. липсва, съответно, че се касае за изразходвани суми, които не са свързани с дейността на дружеството.

В конкретния случай от приложенияте по делото доказателства, се установява по беспорен и категоричен начин, че парични средства в размер на 2 310 000,00 лв. са напуснали патримониума на дружеството, за което са извършени счетоводни записвания Д-т 498 Други дебитори/К-т 501, с което е отчетено намаляване на касовата наличност. Това се потвърждава и от доказателствата, събрани при предхождащата ревизията ПУФО, в т.ч. представеният акт- протокол за инвентаризация на касовата наличност към 31.12.2020 г. в размер на 12 071,36 лв. и извършеното на 21.06.2021г. посещение, при което управителят е заявил, че касовата наличност на дружеството е около 5 хил. лв.

В хода на ревизиона, органите по приходите са изискали документи и обяснения относно счетоводните записи по дебита на сметка 498, като в тази връзка е и представената хронология на сметка 498 - Други дебитори /П. П./, където срещу всяка осчетоводена сума е вписана забележка „съхранение в трезор“. В придружително писмо от 03.01.2024 г. са дадени обяснения, че касата на дружеството се съхранява при управителя П. П., но съгласно дадените при проверката обяснения, към 21.06.2021г. същата е около 5 хил. лв.

Правилен е и формирания от органите по приходите извод, че сумата е разпределена в полза на управителя, който от своя страна е свързано лице с едноличния собственик на капитала на „ЕВРОБАУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД с ЕИК[ЕИК]. с ново име от 04.09.2020 г. - „ХОХБАУ ИНТЕРНАЦИОНАЛ“ ООД. През периода, когато е отразено намалението на касовата наличност /13.01.2020 г. - 27.09.2020 г./ П. Ж. П. и В. К. Б. са управители, както на „ЕВРОБАУ ПРОДУКТ“ ЕООД, така и на „ЕВРОБАУ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД. т.е. налице е свързаност по смисъла на §1, т. 3. б. „г“ от ДР на ДОПК.

Доколкото управителят на дружеството твърди, че към 21.06.2021г., касовата наличност е около 5 хил. лв., а и не се представят писмени доказателства за нает сейф в обществен трезор или конкретна информация къде точно е съхранявана сумата, не може да се приеме, че процесната сума в размер на 2 310 000.00 лв. е предоставена на управителя, за да я съхранява в трезор. Още повече, че няма пречка такъв да се наеме от самото дружество, а не от управителя като физическо лице. В този смисъл, основателни са аргументите на органите по приходите, че изтеглянето на паричните средства от разплащателна сметка в брой и даването им за съхранение на управителя на дружеството не е обосновано логически.

Управителят на дружеството е лицето, което е държало парите и при липсата на доказателства, че сумите са откраднати, погубени или

предоставянето им за съхранение на място извън касата на дружеството, правилно е прието, че е осъществено разпореждане с тях в полза на управителя. Неоснователно е възражението е, че не е установено как точно и кога точно е извършено това разпореждане. Преди всичко законът не поставя каквито и да било ограничения по отношение на изпълнителното деяние, с което сумите, които не са свързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност, са предоставени в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, за да се зачита това разпореждане като скрито разпределение на печалбата. При констатираната липса в касата на дружеството – от една страна, и оглед липсата на доказателства за друго – напр. заявена кражба, присвояване, доказателства за съхранение на място, различно от касата на дружеството, правилно е прието, че управителят на дружеството се е разпоредил в своя полза с тези средства. Моментът на извършването на скритото разпределение на печалбата, възприет от данъчните органи е в полза на дружеството, тъй като лихвата за забава е определена във възможно най-късния сигурен момент, в който тя е осъществена - октомври 2020г. Отделно от това, въз основа на данните от оборотната ведомост и при липсата на доказателства за противното, следва да се приеме, че липсата е осъществена именно в периода от 13.01.2020г. – 27.09.2020г. По тези съображения съдът приема, че правилно е преценено, че са били налице основания за възникване на задължение за данък за облагаем доходи от дивидент под формата на скрито разпределение на печалбата на управителя на дружеството в размер на 115 500 лв. (5% от 2 310 000 лв.), който е следвало да бъде удържан и внесен от дружеството – платец на дохода, в срок до края на октомври 2020г. (скритото разпределение на печалбата е извършено през третото тримесечие на 2020г.). Следователно задължението на дружеството като главница с РА правилно е определено по основание и размер.

Предвид установеното задължение като главница и с оглед нормата на чл. 175, ал.1 от ДОПК, правилно са определени задължения за лихви за забава върху главницата в размер на 729,16 лв.

Съдът намира изложените мотиви от страна на решаващия орган, по отношение на РА и в частта на установените задължения за корпоративен данък за 2020 г. за правилни и законосъобразни.

Признаването на счетоводни приходи и разходи за данъчни цели се извършва въз основа на общите изисквания на счетоводното законодателство и специфичните регламенти на ЗКПО. Приходите и разходите, отразени в счетоводството на предприятието участват при формирането на счетоводния финансов резултат съобразно възприетите счетоводни база и политика.

Съгласно чл. 78 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов

резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели.

След като са налице доказателства (тези факти не се оспорват от жалбоподателя), че в нарушение на СС №18 „Приходи“, след 21.02.2020 г., когато регистрацията му по ЗДДС е прекратена, ревизираното дружеството е продължило да осчетоводява начислен ДДС по сметка 4532 и данъчна основа по сметки гр. 70, то правилно и законосъобразно органите по приходите са приели, че жалбоподателят неправомерно е намалил стойността на отчетените приходи в кореспонденция с начислен ДДС по сметка 4532.

Както правилно сочи и решаващия орган цитираният счетоводен стандарт определя счетоводното третиране на приходите, получени от определени видове сделки и в определени случаи, както и тяхното признаване. Съгласно т. 3.1 от СС № 18, приходът се определя по справедливата стойност на полученото или подлежащото на получаване възнаграждение под формата на парични средства. От горното е видно, че в нарушение на приложимия счетоводен стандарт /СС №18/ жалбоподателят е намалил приходите със стойността на ДДС, който не е начислен, поради което правилно органите по приходите са приложили чл. 78 от ЗКПО.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на ответника е основателна и следва да бъде уважена, на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК, като на Дирекция „ОДОП“ се присъди юрисконсултското възнаграждение в размер на 11 490, 00 лв. на основание чл. 8, ал.1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ ЗА АДВОКАТСКА РАБОТА (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 14 ОТ 2025 Г.).

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал.1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – [населено място]-град, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВРОБАУ ПРОДУКТ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място]. [улица], вх. И, партер, офис 2, чрез П. П., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221523006337-091-001/24.06.2024 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията, и П. Т. П. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1300/25.09.2024г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., с

който за дружеството са установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2020 г. в размер на 2 117, 19 лв. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ в размер на 115 500,00 лв. и са определени следващите се лихви за просрочие в размер на 53 393,96 лв.

ОСЪЖДА „ЕВРОБАУ ПРОДУКТ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място]. [улица], вх. И, партер, офис 2, чрез П. П., в качеството на управител, да плати на дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП разноски по делото в размер 11 490,00 (единадесет хиляди четиристотин и деветдесет) лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: